क्रुध्यन्नस्मदीययज्ञमुपयाहि सुतासो अभिषुताः इन्दवः सोमाः तुभ्यं त्वदर्थं पवन्ते दशापवित्रेण शोधिता भवन्ति । हे वज्रिन् इन्द्र यज्ञियानां यज्ञार्हाणां देवानां मध्ये प्रथमः सन् स्वमोकोऽच्छ स्वकीयं स्थानमभिलक्ष्य आगहि आगच्छ। तत्र दृष्टान्तः, गावो न यथा गावः स्वकीयां गोशालां प्रति आगच्छन्ति तद्वत् ॥

अथ एकत्रिंशीमाह। "या ते काकुत्सुकृताया वरिष्ठा। यया शश्वत् पिबसि मध्व ऊर्म्मिम्। तया पाहि प्र ते अध्वर्य्युरस्थात्। सन्ते वज्रो वर्त्ततामिन्द्र गव्युः" इति। हे इन्द्र या ते काकुत् जिह्वा सुकृता प्रजापतिना सुष्ठु निर्म्मिता। अतएव या जिह्वा वरिष्ठा अतिशयेन श्रेष्ठा, यया जिह्वया मध्वो मधुरस्य सोमस्य ऊर्म्मिं तरङ्गं तरङ्गाकारं सरं शश्वत् निरन्तरं पिबसि, तया जिह्वया पाहि। अध्वर्य्युरयन्ते तव यागार्थं प्रास्थात् प्रस्थितः। हे इन्द्र ते वज्रः गव्युः गा इच्छन् संवर्त्ततां सम्यक् प्रवर्त्तताम्। प्रयत् सिन्धव इत्यादयः पञ्च इन्द्रलिङ्गका मन्त्रा माध्यन्दिनसवने शुक्रामन्थिप्रचारात् पूर्व्वं प्रस्थितयाज्या द्रष्टव्याः ॥

अथ द्वात्रिंशीमाह। "प्रातर्युजा विबोधय। अश्विना वेह गच्छतम्। अस्य सोमस्य पीतये" इति। हे होतः प्रातर्युजा प्रातःकालभोजनीयावश्विनौ विबोधय मन्त्रविशेषेण प्रबुद्धौ कुरु। हे अश्विनौ इह कर्म्मण्यस्य सोमस्य पानाय युवां गच्छतम्। अयं मन्त्र आश्विनग्रहस्य पुरोऽनुवाक्या ॥